

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

10 април 2024 година*

„Държавни помощи — Режим на такси за събирането на отпадъчните води — Подадена от конкурент жалба до Комисията — Решение, с което при приключването на фазата на предварителната проверка се констатира, че не е налице държавна помощ — Изискване за безпристрастност — Обективна безпристрастност — Понятието „предимство“ — Принцип на частния оператор в условията на пазарна икономика — Предварителен анализ на допълнителната рентабилност — Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ“

По дело T-486/18 RENV,

Danske Slagtermestre, установено в Одензе (Дания), представлявано от Н. Sønderby Christensen, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от I. Varsew, C. Vang и P. Němečková,

ответник,

подпомагана от

Кралство Дания, представлявано от М. Søndahl Wolff, С. Maertens, J. Kronborg и М. Jespersen,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: D. Spielmann, председател, I. Gâlea (докладчик) и Т. Tóth, съдии,

секретар: Н. Eriksson, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решение от 30 юни 2022 г., Danske Slagtermestre/Комисия (С-99/21 Р, ЕУ:С:2022:510),

* Език на производството: датски.

предвид изложеното в съдебното заседание от 26 септември 2023 г.,
постанови настоящото

Решение

- 1 С подадената на основание член 263 ДФЕС жалба до Общия съд жалбоподателят Danske Slagtermestre иска отмяна на Решение С(2018) 2259 final на Комисията от 19 април 2018 година относно държавна помощ SA.37433 (2017/FC) — Дания (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелствата по спора

- 2 Жалбоподателят е професионално сдружение, което твърди, че представлява малки месарници, кланици, търговци на едро и преработвателни предприятия в Дания.
- 3 На 26 септември 2013 г. той подава жалба до Европейската комисия, в която твърди, че с приемането на Lov nr. 902/2013 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. (Betalingsstruktur for vandafledningsbidrag, bemyndigelse til opgørelse af særbidrag for behandling af særlig forurennet spildevand m.v.) (Закон № 902/2013 за изменение на Закона за таксите за операторите на пречиствателни станции за отпадъчни води (структура на таксите за отвеждане на отпадъчните води, която позволява въвеждането на специални такси за пречистването на особено замърсени отпадъчни води и т.н.) Кралство Дания е предоставило държавна помощ в полза на големите кланици под формата на намаление на таксите за пречистване на отпадъчните води.
- 4 Преди влизането в сила на този закон Lov nr. 633/2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. (Закон за таксите за операторите на пречиствателни станции за отпадъчни води) е предвиждал единна такса за кубичен метър вода за всички потребители на вода, свързани към едно и също съоръжение за пречистване на отпадъчни води, която такса не зависи от сектора им на дейност и потребление. Със Закон № 902/2013 се въвежда регресивен стъпаловиден модел, предвиждащ тарифа за кубичен метър отпадъчни води в зависимост от обема на отделяните отпадъчни води (наричан по-нататък „стъпаловидният модел“).
- 5 Стъпаловидният модел е структуриран по следния начин:
 - клас 1 съответства на изразходвана вода до 500 m³ годишно за обект,
 - клас 2 съответства на обем изразходвана вода от 500 m³ до 20 000 m³ годишно за обект и
 - клас 3 съответства на обем изразходвана вода, надвишаващ 20 000 m³ годишно за обект.
- 6 Тарифата за кубичен метър е определена за всеки от класовете по следния начин:
 - тарифата за кубичен метър за клас 2 е с 20 % по-ниска от тази за клас 1,
 - тарифата за кубичен метър за клас 3 е с 60 % по-ниска от тази за клас 1.

- 7 При стъпаловидния модел потребителите от клас 3 съответно първо заплащат тарифата, предвидена за клас 1, докато потреблението им на вода надвиши обема от 500 m³. След това те заплащат тарифата, предвидена за клас 2, докато потреблението им надвиши обема от 20 000 m³, и накрая плащат таксата си за отпадъчните води по тарифата, предвидена за клас 3.
- 8 Между 10 октомври 2013 г. и 12 септември 2017 г. Комисията събира и обменя с жалбоподателя и Кралство Дания информация по подадената до нея жалба. На 23 юли 2014 г. и 25 февруари 2016 г. Комисията изпраща на жалбоподателя писма с предварителна оценка, в които посочва, че въпросната мярка не е държавна помощ.
- 9 На 19 април 2018 г. Комисията издава обжалваното решение, в което приема, че въведената със Закон № 902/2013 такса (наричана по-нататък „таксата за пречистване на отпадъчните води“) не осигурява никакво специално предимство на определени предприятия и следователно не е държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 10 В подкрепа на този извод Комисията приема, че частен оператор в условията на пазарна икономика би приложил стъпаловидния модел. В това отношение тя най-напред отбелязва в точка 36 от обжалваното решение, че тъй като стъпаловидният модел е за таксуване на отворени инфраструктури, които не са запазени за определен краен ползвател, тя следва да провери, в приложение на точка 228 от своето Известие относно понятието за държавна помощ, посочено в член 107, параграф 1 [ДФЕС] (ОВ С 262, 2016 г., стр. 1, наричано по-нататък „известие от 2016 г.“), дали посредством таксата за пречистване на отпадъчните води ползвателите на съоръженията за пречистване на отпадъчни води в Дания допринасят постепенно, от ех ante гледна точка, за рентабилността на тези съоръжения. В точки 37 и 38 от същото решение тя посочва и че такъв би бил случаят, ако въпросната такса позволява да се покрият в средносрочен план техните допълнителни разходи.
- 11 По-нататък, в точки 39 и 40 от обжалваното решение Комисията приема за „разумен“ подхода на датските органи, при който 80 % от разходите на съоръженията за пречистване на отпадъчни води са постоянни, а 20 % — променливи, като първите се разпределят поравно между всички ползватели, докато вторите могат да се начисляват на съответния ползвател. В точка 41 от това решение Комисията приема, че тарифите за класове 2 и 3 надхвърлят общите разходи на тези съоръжения и че това не би се променило дори съотношението между постоянни и променливи разходи да не е 80/20, а например 70/30. Тя стига до извода в точка 42 от същото решение, че ползвателите на съоръженията за пречистване на отпадъчни води в Дания допринасят за тяхната рентабилност по смисъла на точка 228 от известието от 2016 г. чрез определената в съответствие със стъпаловидния модел такса за пречистване на отпадъчните води.
- 12 Накрая, в точки 43—45 от обжалваното решение, Комисията посочва, че при увеличаване на таксата за пречистване на отпадъчните води би било възможно големите предприятия да се отделят от съществуващата мрежа от съоръжения за пречистване на отпадъчни води, за да създадат собствени съоръжения, в който случай тези големи предприятия вече няма да са длъжни да плащат въпросната такса.

- 13 С определение от 1 декември 2020 г., Danske Slagtermestre/Комисия (T-486/18, непубликувано, наричано по-нататък „определението на Общия съд“, EU:T:2020:576), Общият съд отхвърля подадената до него жалба като недопустима със съображението, че жалбоподателят няма процесуална легитимация.
- 14 С решение от 30 юни 2022 г., Danske Slagtermestre/Комисия (C-99/21 P, наричано по-нататък „решението по жалбата до Съда“, EU:C:2022:510), Съдът отменя определението на Общия съд.
- 15 В съответствие с член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз Съдът преценява, че разполага с необходимите данни, за да се произнесе окончателно по въпроса за допустимостта на жалбата до Общия съд. В това отношение той приема, че обжалваното решение е подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС. Съответно постановява, че тъй като е пряко засегнат от обжалваното решение, жалбоподателят е процесуално легитимиран да го обжалва, и че жалбата до Общия съд за отмяна на това решение е допустима.
- 16 Без да се произнася по съдебните разноски, Съдът връща делото на Общия съд за разглеждане по същество.

Искания на страните

- 17 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 18 Комисията моли Общия съд:
 - да отхвърли подадената до него жалба,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 19 Кралство Дания, встъпило в подкрепа на исканията на Комисията, моли Общия съд да отхвърли въпросната жалба.

От правна страна

- 20 Като начало следва да се отбележи, че в решението по подадената до него жалба Съдът постановява окончателно, че жалбата до Общия съд е допустима (вж. т. 15 по-горе).
- 21 Съответно липсва основание за произнасяне по доводите на страните относно допустимостта на жалбата до Общия съд и следва да се разгледат основанията, с които жалбоподателят оспорва правилността на обжалваното решение.
- 22 В това отношение в подкрепа на посочената жалба жалбоподателят изтъква седем основания, а именно, първо, нарушение на принципа на състезателност, закрепен в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз

(наричана по-нататък „Хартата“), второ, нарушение на предвиденото в член 41, параграф 1 от Хартата право на всяко лице засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите на Европейския съюз безпристрастно, трето, нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото Комисията е приела, че таксата за пречистване на отпадъчните води не осигурява никакво предимство, четвърто, избиращост на това предимство, пето, отговорност на датската държава за стъпаловидния модел и предоставяне на държавни ресурси, шесто, възпрепятстване на конкуренцията и седмо, засягане на търговията между държавите членки.

- 23 Общият съд счита за целесъобразно да разгледа най-напред второто основание, което по същество се свежда до неизпълнение на изискването за безпристрастност.

По второто основание, а именно неизпълнение на изискването за безпристрастност

- 24 По второто основание жалбоподателят поддържа, че Комисията не е изпълнила предвиденото в член 41, параграф 1 от Хартата изискване за безпристрастност поради положението на конфликт на интереси, в което се е намирал отговарящият за конкуренцията член на Комисията, който е подписал обжалваното решение (наричан по-нататък „въпросният член на Комисията“). В това отношение той твърди, че в рамките на датското правителство въпросният член е участвал при изготвянето на Закон № 902/2013 като министър на икономиката и вътрешните работи, заместник министър-председател и член на координационния комитет на това правителство. Според жалбоподателя Комисията е нарушила някои разпоредби от своя процедурен правилник (ОВ L 308, 2000 г., стр. 26) и от своето Решение от 31 януари 2018 година относно Кодекс за поведение на членовете на Европейската комисия (ОВ C 65, 2018 г., стр. 7).
- 25 Комисията смята, че второто основание не е налице. Според нея, първо, отговорността за изготвянето на Закон № 902/2013 се носи от министъра на околната среда, а не от въпросния член на Комисията. Второ, качеството му на член на координационния комитет към правителството било ирелевантно, тъй като одобряването на проектозакон от посочения комитет предполагало просто внасянето му в датския парламент. Трето, при липсата у въпросния член на Комисията на личен интерес, който да може да повлияе на независимото упражняване на функциите му, и по-специално при липсата на потенциална полза или облага за въпросния член на Комисията, съпруга му или роднините му по права линия, нямало конфликт на интереси по смисъла на член 2, параграф 6 от Кодекса ѝ за поведение. Четвърто, Комисията подчертава, че по силата на член 250 ДФЕС и на член 2, параграф 4 от този кодекс тя приема своите решения с мнозинството от членовете на колегиума си, така че отделният член не може да има решаващо влияние върху приемането на решение.
- 26 Член 41, параграф 1 от Хартата гласи по-специално, че всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно.
- 27 В това отношение следва да се отбележи, че изискването за безпристрастност, с което са обвързани институциите, органите, службите и агенциите при изпълнението на своите задачи, е предвидено да гарантира равното третиране, което е в основата на Съюза. Предвид ключовото значение на гаранцията за независимост и почтеност по отношение както на вътрешното функциониране, така и на външния имидж на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза изискването за безпристрастност обхваща всички

обстоятелства, за които произнасящото се по преписката длъжностно лице или служител няма как да не съзнава, че в очите на третите лица може да изглеждат годни да поставят под съмнение неговата независимост по въпроса (вж. в този смисъл решение от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 26 и цитираната съдебна практика).

- 28 Тези институции, органи, служби и агенции трябва също така да се съобразяват с изискването за безпристрастност, по-специално в обективното му измерение, което налага на съответната институция да осигурява достатъчно гаранции, за да е изключено всяко основателно съмнение за евентуална предубеденост (вж. в този смисъл решение от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 27 и цитираната съдебна практика), тъй като и външното впечатление може да е от значение (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 19 ноември 2019 г., А. К. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд), C-585/18, C-624/18 и C-625/18, EU:C:2019:982, т. 128 и цитираната съдебна практика).
- 29 Във връзка с това от съдебната практика следва, че за да се докаже, че организацията на административното производство не осигурява достатъчно гаранции, които да изключат всяко основателно съмнение за евентуална предубеденост, не е необходимо да се установява липсата на безпристрастност, а е достатъчно, че съществува основателно съмнение в това отношение и то не може да бъде преодоляно (решение от 21 октомври 2021 г., Парламент/UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, т. 54; в този смисъл вж. също решение от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 37).
- 30 Затова Съдът вече е постановил, че обективната безпристрастност на даден комитет може да се постави под въпрос, когато конфликтът на интереси при един от неговите членове може да е резултат от припокриване на функции, и то независимо от личното поведение на този член (вж. в този смисъл решение от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 30).
- 31 В случая жалбоподателят по същество оспорва обективната безпристрастност на въпросния член на Комисията, подчертавайки, че последният, от една страна, е участвал в приемането на Закон № 902/2013 поради функциите си в датското правителство и от друга страна, е поел „крайната административна отговорност“ за разглеждането на жалбата му до Комисията и за приемането на обжалваното решение.
- 32 На първо място, както подчертава Комисията, вярно е, от една страна, че датският министър на околната среда, а не въпросният член на Комисията, е представил проекта, въз основа на който е приет Закон № 902/2013, и от друга страна, че посоченият закон е бил приет с гласовете на мнозинството от членовете на датския парламент.
- 33 При все това, първо, не се оспорва, че преди да заеме този пост, въпросният член на Комисията е бил, към момента на внасянето на проекта в основата на Закон № 902/2013 и към момента на приемането на същия, министър на икономиката и вътрешните работи, тоест е изпълнявал възлова функция в датското правителство. Освен това не се оспорва и че по същото време въпросният член е бил и заместник министър-председател на Кралство Дания и член на координационния комитет към посоченото правителство. Съответно, преди да стане член на Комисията, той е заемал особено важен пост в датското правителство.

- 34 Второ, следва да се отбележи, че Закон № 902/2013 има за предмет изменението на съществуващата правна уредба относно таксуването на водата и затова съдържа мерки, които да оказат въздействие върху разходите на частни лица и предприятия, като например таксата за пречистване на отпадъчните води. С основание може да се приеме, че такива мерки са били предложени със съгласието на министъра, отговарящ за икономиката, а именно въпросния член на Комисията. Впрочем посоченият закон е бил част от изготвения от тогавашното датско правителство цялостен план за действие, озаглавен „План за растеж на Дания“.
- 35 Трето, от представена от жалбоподателя статия в печата е видно, че на 26 февруари 2013 г. въпросният член на Комисията е участвал от името на датското правителство, заедно с министър-председателя, финансовия министър и данъчния министър, в пресконференция за представянето на този план за действие, включващ проекта, въз основа на който е приет Закон № 902/2013. По-специално, от една страна, по време на тази пресконференция въпросният член на Комисията е заявил, че „правителството изпраща много ясен сигнал към предприятията“ и че то „няма да налага на предприятията нови общи увеличения на данъците и митата“. От друга страна, по време на същата пресконференция въпросният член на Комисията е обяснил също, че „освен намаленията на корпоративния данък [...] ще има и известен брой данъчни облекчения, включително [...] намаляване на таксата върху отпадъчните води“.
- 36 Така въпросният член на Комисията публично и изрично е изразил национална позиция в полза на намаляването на таксата за пречистване на отпадъчните води.
- 37 С оглед на тези обстоятелства може с основание да се приеме, че въпросният член на Комисията е имал интерес предвидената в Закон № 902/2013 такса за пречистване на отпадъчните води, при която се намалява заплащаната от най-големите потребители тарифа за пречистване на отпадъчните води, да не бъде поставена под въпрос заради незаконосъобразност от гледна точка на отнасящите се до държавните помощи правни норми на Съюза.
- 38 На второ място, следователно трябва да се провери дали организацията на административното производство в Комисията, довело до приемането на обжалваното решение, дава достатъчно гаранции, изключващи опасността такъв интерес да опорочи посоченото производство поради нарушаване на изискването за безпристрастност.
- 39 В това отношение несъмнено, както изтъква Комисията, член 250ДФЕС предвижда, че тя приема актовете си с мнозинството от своите членове, така че въпросният член на Комисията няма решаващ глас за приемането на обжалваното решение.
- 40 Това не променя факта, че съгласно член 248ДФЕС „отговорностите, с които е натоварена Комисията, се структурират и разпределят между нейните членове от председателя“, като последният може „да прехвърля отговорности от един член на друг по време на мандата на Комисията“. По-конкретно, съгласно член 3, параграф 2, втора алинея от Процедурния правилник на Комисията, изменен с Решение 2010/138/ЕС, Евратом на Комисията от 24 февруари 2010 г. (ОВ L 55, 2010 г., стр. 60), „председателят определя за членовете на Комисията специални области на дейност, по отношение на които те са конкретно отговорни за подготовката на работата на Комисията и изпълнението на нейните решения“.

- 41 Така, въпреки че решенията в Комисията се приемат на колегиален принцип, въпросният член на Комисията, като отговарящ за конкуренцията, конкретно е отговорен за подготовката на обжалваното решение, което обстоятелство впрочем Комисията потвърждава в съдебното заседание, посочвайки, че носи „крайната отговорност за подготовката на предложението за това решение“. Във връзка с това подготвителната роля е важна роля, що се отнася до приетото от Комисията крайно решение (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 27 март 2019 г., August Wolff и Remedia/Комисия, C-680/16 P, EU:C:2019:257, т. 33).
- 42 Подобна преценка се подсилва, особено в очите на третите лица, от факта, подчертан по същество от жалбоподателя, че въпросният член на Комисията е единственият подписал обжалваното решение.
- 43 От гореизложеното следва, че въпреки интереса си по отношение на Закон № 902/2013 (вж. т. 37 по-горе) въпросният член на Комисията е имал особена отговорност в рамките на административното производство, довело до приемането на обжалваното решение, що се отнася до проверката, от гледна точка на правилата относно държавните помощи, на предвидена в посочения закон мярка.
- 44 Що се отнася до външното впечатление, подобно положение може да създаде в очите на третите лица основателно съмнение за евентуална предубеденост на въпросния член на Комисията, и то независимо от личното му поведение. Освен това Комисията не е представила никакви доказателства, които да могат да поставят под въпрос твърденията на жалбоподателя и съответно да разсеят така възникналото съмнение. Затова в съответствие с припомнената в точки 28—30 по-горе съдебна практика следва да се заключи, че производството, довело до приемането на обжалваното решение, не е дало достатъчно гаранции от гледна точка на обективната безпристрастност.
- 45 С оглед на гореизложеното второто основание е изцяло налице. При това положение не е необходимо да се разглеждат, от една страна, останалите доводи, изтъкнати от жалбоподателя във връзка с това основание, нито, от друга страна, доводите на Комисията за липсата на личен или семеен интерес на въпросния член на Комисията, доколкото те са свързани със субективната безпристрастност.
- 46 Общият съд счита, че за изчерпателност следва да се разгледа третото основание, а именно че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, приемайки в обжалваното решение, че таксата за пречистване на отпадъчните води не създава предимство.

По третото основание, а именно нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, що се отнася до условието да е налице предимство

- 47 Във връзка с третото основание жалбоподателят поддържа, че Комисията неправилно е преценила, че таксата за пречистване на отпадъчните води не осигурява никакво предимство на определени предприятия и следователно не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 48 Третото основание по същество се състои от две части. Първо, жалбоподателят поддържа, че принципът на частния оператор в условията на пазарна икономика (наричан по-нататък „принципът на частния оператор“) не е приложим. Второ, той твърди, че дори да е приложим, този принцип не е спазен.

По първата част на третото основание, отнасяща се до неприложимостта на принципа на частния оператор

- 49 Жалбоподателят поддържа, че принципът на частния оператор е неприложим, тъй като, първо, в Дания не съществува истински пазар на събирането на отпадъчните води, второ, такъв принцип никога не е бил прилаган по отношение на мярка с общо приложение или на мярка за намаляване на налози или освобождаване от тях и трето, Комисията не е разгледала ефекта на стъпаловидния модел върху клиентите и доставчиците на кланиците.
- 50 Комисията, подкрепена от Кралство Дания, оспорва доводите на жалбоподателя.
- 51 Като начало следва да се припомни, че член 107, параграф 1 ДФЕС предвижда няколко кумулативни условия, за да може дадена национална мярка да бъде квалифицирана като държавна помощ, сред които е условието конкретната спорна държавна мярка да предоставя изборително предимство на предприятието или предприятията, които са получатели по нея (вж. решение от 17 ноември 2022 г., Volotea и easyJet/Комисия, С-331/20 Р и С-343/20 Р, EU:C:2022:886, т. 102 и 103 и цитираната съдебна практика). В това отношение „предимство“ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС осигурява всяка държавна мярка, която, каквато и да е формата или целта ѝ, може да постави пряко или непряко в по-благоприятно положение едно или повече предприятия или която предоставя на същите предимство, което те не биха могли да получат при нормални пазарни условия (вж. решение от 17 ноември 2022 г., Volotea и easyJet Jacob/Комисия, С-331/20 Р и С-343/20 Р, EU:C:2022:886, т. 107 и цитираната съдебна практика).
- 52 Наличието на такова предимство по принцип се установява чрез прилагането на принципа на частния оператор, освен ако няма никаква възможност да се сравнява конкретното спорно поведение на държавата с това на частен оператор, защото това поведение е неразривно свързано със съществуването на инфраструктура, която никой частен оператор никога не би могъл да изгради, или ако държавата е действала в качеството си на носител на публична власт, като следва да се уточни обаче, че само по себе си изпълнението на правомощия на публична власт, например използването на законодателни или данъчни способности, не води до неприложимост на този принцип, нито пък преследването на цели на публичната политика води до това (вж. в този смисъл решение от 17 ноември 2022 г., Volotea и easyJet/Комисия, С-331/20 Р и С-343/20 Р, EU:C:2022:886, т. 108 и 120 и цитираната съдебна практика). Всъщност именно икономическият характер на спорната държавна намеса, а не използването за целта средства, прави посочения принцип приложим (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2017 г., Комисия/Frucosa Košice, С-300/16 Р, EU:C:2017:706, т. 27).
- 53 В случая спорната мярка се отнася до таксуването на пречистването на отпадъчните води. Услугата по пречистване на отпадъчните води се извършва от операторите на инфраструктури срещу възнаграждение, произтичащо в частност от процесната такса за пречистване на отпадъчните води. По-специално, въпросната мярка има за цел и резултат намаляване на тарифата, прилагана за най-големите потребители на вода. Следователно тя може да се приравни на количествена отстъпка, която операторът на инфраструктура предоставя на някои от клиентите си, така че спорното поведение на държавата може да се сравни с това на частен оператор.

- 54 Следователно, независимо от общия характер на таксата за пречистване на отпадъчните води, намесата на датските органи при приемането на тази мярка има икономически характер, така че всяко произтичащо от нея предимство трябва да се преценява въз основа на принципа на частния оператор в съответствие с цитираната в точка 52 по-горе съдебна практика.
- 55 От една страна, доводът на жалбоподателя, че не съществува пазар за пречистването на отпадъчни води, не опровергава този извод. Всъщност, дори да се приеме за доказано, подобно обстоятелство само по себе си не би довело до неприложимост на принципа на частния оператор, тъй като при липсата на каквато и да било възможност за сравняване на положението на публично предприятие с това на частно предприятие нормалните пазарни условия, които по необходимост са хипотетични, трябва да се преценяват с оглед на наличните обективни и проверими данни (вж. в този смисъл решение от 3 юли 2003 г., Chronopost и др./Ufex и др., C-83/01 P, C-93/01 P и C-94/01 P, EU:C:2003:388, т. 38).
- 56 От друга страна, що се отнася до довода на жалбоподателя, че Комисията не е разгледала ефекта на стъпаловидния модел върху клиентите и доставчиците на кланиците, трябва да се отбележи, че с този довод жалбоподателят всъщност не твърди, че принципът на частния оператор не е приложим, а възразява срещу начина на прилагането му от Комисията. Следователно посоченият довод не е релевантен за тази част на третото основание.
- 57 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че принципът на частния оператор е приложим в случая и съответно, че в първата си част третото основание не е налице.

По втората част на третото основание, отнасяща се до неправилното прилагане на принципа на частния оператор

- 58 С втората част на третото основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е приложила неправилно принципа на частния оператор.
- 59 В това отношение той упреква Комисията по-специално, че при прилагането на принципа на частния оператор е взела предвид средни стойности, без да изследва разходите на всеки ползвател, както се изисква в точка 228 от известието от 2016 г. Комисията си противоречала в това отношение, тъй като първо е посочила в обжалваното решение, че въпросната точка 228 е приложима, а след това е основала анализа си на средни стойности, съответстващи на ограничен брой пречиствателни съоръжения. Освен това жалбоподателят упреква Комисията, че е приела разходите за полагането на канализационни тръбопроводи за постоянни разходи, разпределяни поравно между отделните ползватели, въпреки че такива тръбопроводи обслужвали само определени предприятия, отдалечени от пречиствателното съоръжение за отпадъчни води. Накрая, той изтъква, че противно на посоченото от Комисията в обжалваното решение, в действителност би било изключително трудно за предприятията да се отделят от съществуващата мрежа от пречиствателни съоръжения.
- 60 Комисията, подкрепена от Кралство Дания, оспорва доводите на жалбоподателя.
- 61 Първо, Комисията подчертава, че за да се произнесе по наличието на предимство в полза на крайните ползватели на дадена инфраструктура, трябва да погледне от перспективата на оператора на тази инфраструктура. Съответно според нея тя трябва да прецени в случая

дали частен оператор, поставен в положението на оператора на пречиствателно съоръжение за отпадъчни води, е щял да възприеме стъпаловидния модел, поради което не бил релевантен доводът на жалбоподателя за сравняване на таксата между кланиците.

- 62 Второ, Комисията оспорва твърдението, че в обжалваното решение е приложила неправилно точка 228 от известието от 2016 г. В този смисъл тя твърди, най-напред, че тъй като стъпаловидният модел е общоприложим за всички ползватели на пречиствателни съоръжения за отпадъчни води на територията на Дания, не е била длъжна да проверява размера на плащаната от отделния ползвател такса за пречистване на отпадъчните води. По-нататък, подчертава, че стъпаловидният модел се основава на формула, която позволява да се направи изчисление за всеки ползвател на територията на Дания, като постоянните разходи биват разпределяни поравно между всички ползватели, а променливите разходи — начислявани на всеки ползвател. Накрая, Комисията поддържа, че е проверила дали изчисленията по тази формула намалени такси покриват разходите, направени от операторите на пречиствателни съоръжения за отпадъчни води, което било достатъчно, за да се приеме, че принципът на частния оператор е спазен.
- 63 Трето, Комисията оспорва довода на жалбоподателя, че не са отчетени разходите за канализационни тръбопроводи, като подчертава, че полагането, поддръжката и управлението на канализационна мрежа са от полза за всички ползватели при едни и същи условия, така че тези разходи трябва да се считат за постоянни и да се разпределят между всички ползватели, а не за допълнителни разходи, свързани с присъствието на конкретен ползвател.
- 64 Четвърто, от една страна, Комисията изтъква, че доводът на жалбоподателя, че големите кланици не биха могли да решат да се отделят от съществуващо съоръжение за пречистване на отпадъчни води, е безпредметен, тъй като не е определящ за извода, че таксата за пречистване на отпадъчните води не създава предимство. От друга страна, същият довод не бил състоятелен, тъй като въпросните предприятия имали реална възможност да направят това при условията, предвидени в датската правна уредба и припомнени в обжалваното решение.
- 65 От своя страна Кралство Дания поддържа, че стъпаловидният модел не осигурява предимство на определени предприятия. В този смисъл то подчертава, че различните тарифи, изчислени въз основа на този модел, само отразяват действителните разходи на операторите на съоръжения за пречистване на отпадъчни води, и то по начин, който съответства повече на действителността в сравнение с фиксираната такса за кубичен метър вода, предвидена в Закон № 633/2010. Според Кралство Дания частен оператор би възприел такава тарифна структура предвид това, че би се стремил преди всичко да покрие разходите си и да си осигури най-големите клиенти. Освен това, що се отнася до довода на жалбоподателя, че стъпаловидният модел не отчитал разходите за канализационните тръбопроводи, собственост на някои ползватели, Кралство Дания подчертава, че процесната такса за пречистване на отпадъчните води не е единствената такса, плащана на операторите на пречиствателни съоръжения, и че Закон № 902/2013 предвижда и т.нар. такса за свързване — единна фиксирана сума, заплащана при свързването на даден поземлен имот с инфраструктурата и основана на принципа на географската солидарност, според който цената за свързването е една и съща, без значение какво е разстоянието между въпросния имот и съответното съоръжение за пречистване на отпадъчни води.

- 66 Съгласно постоянната съдебна практика прилагането на принципа на частния оператор предполага Комисията да докаже, след цялостна преценка, отчитаща всички релевантни обстоятелства по конкретния случай, че предприятието или предприятията — получатели по разглежданата държавна мярка, явно не биха получили сравнимо предимство от един нормално предпазлив и грижлив частен оператор, който се намира във възможно най-близко положение и действа при нормални пазарни условия. При тази цялостна преценка Комисията трябва да вземе предвид всички опции, които такъв оператор очаквано би обмислил, всички налични данни, годни да окажат значително влияние върху неговото решение, както и предвидимото развитие към датата, на която е взето решението за предоставяне на предимство (вж. решение от 17 ноември 2022 г., *Volotea и easyJet*/Комисия, С-331/20 Р и С-343/20 Р, ЕU:С:2022:886, т. 113 и цитираната съдебна практика).
- 67 По-конкретно, Комисията трябва да се постараете да прецени дали към тази дата операцията, с която е било предоставено предимството, е можела да се счита за икономически, търговски и финансово рационална предвид своите краткосрочни или по-дългосрочни перспективи за рентабилност, както и останалите свързани с нея търговски или икономически интереси (вж. решение от 17 ноември 2022 г., *Volotea и easyJet*/Комисия, С-331/20 Р и С-343/20 Р, ЕU:С:2022:886, т. 114 и цитираната съдебна практика).
- 68 Освен това следва да се припомни, че проверката, която трябва да се извърши от Комисията при прилагането на критерия за частния оператор, изисква да се направи сложна икономическа преценка, във връзка с която тази институция разполага с широка свобода на преценка (вж. решение от 10 ноември 2022 г., *Комисия/Valencia Club de Fútbol*, С-211/20 Р, ЕU:С:2022:862, т. 34 и цитираната съдебна практика), и че в рамките на контрола, който упражнява върху направените от Комисията сложни икономически преценки в областта на държавните помощи, съдът на Съюза не може да замести със своя икономическата преценка на Комисията. Съдът на Съюза обаче трябва в частност да провери фактическата достоверност, надеждност и непротиворечивост на посочените доказателства, както и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (вж. решение от 11 ноември 2021 г., *Autostrada Wielkopolska*/Комисия и Полша, С-933/19 Р, ЕU:С:2021:905, т. 117 и цитираната съдебна практика).
- 69 В това отношение Комисията носи тежестта да докаже дали са изпълнени условията за прилагане на принципа на частния оператор (вж. решение от 26 март 2020 г., *Larko*/Комисия, С-244/18 Р, ЕU:С:2020:238, т. 65 и цитираната съдебна практика), като за целта не е достатъчно просто да изложи някакви недоказани надлежно хипотези (вж. в този смисъл решение от 16 март 2016 г., *Frusona Košice*/Комисия, Т-103/14, ЕU:Т:2016:152, т. 205).
- 70 Именно с оглед на тези съображения следва да се разгледа доводът, с който жалбоподателят цели да постави под въпрос начина, по който в обжалваното решение Комисията е приложила принципа на частния оператор.
- 71 На първо място, следва да се констатира, че за да стигне до извода, че таксата за пречистване на отпадъчните води не създава предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като е в съответствие с принципа на частния оператор, Комисията се е основала на метода за предварителен анализ на рентабилността, предвиден в

точка 228, от второ до четвърто изречение от известието от 2016 г. От една страна, в точка 36 от обжалваното решение тя е възпроизвела тези изречения. От друга страна, в точка 42 от същото решение е заключила, че „в съответствие с точка 228 от [известието от 2016 г.], чрез [таксата за пречистване на отпадъчните води] ползвателите на отделната пречиствателна станция за отпадъчни води допринасят за рентабилността на тази станция“.

- 72 В това отношение задача на Комисията е, когато упражнява широкото си право на преценка, припомнено в точка 68 по-горе, да избере подходящия метод във връзка със задължението си да извърши пълен анализ на всички релевантни обстоятелства по спорната сделка и нейния контекст, включително на положението на предприятието получател и на съответния пазар, за да провери дали предприятието получател е извлякло икономическо предимство, което не би получило в нормални пазарни условия (вж. в този смисъл решения от 13 декември 2018 г., Ryanair и Airport Marketing Services/Комисия, T-165/15, EU:T:2018:953, т. 142, и от 29 септември 2021 г., TUIfly/Комисия, T-447/18, непубликувано, EU:T:2021:625, т. 80).
- 73 Когато обаче Комисията издаде насоки или известие за уточняване на критериите, които смята да прилага при упражняването на правото си на преценка, тя сама ограничава това право, тъй като е длъжна да се съобразява с насочващите правила, които си е наложила, доколкото тези правила не се отклоняват от нормите на Договора. При това положение съдът на Съюза трябва да провери дали Комисията е спазила правилата, които е приела (вж. в този смисъл решение от 1 декември 2004 г., Kronofrance/Комисия, T-27/02, EU:T:2004:348, т. 79 и цитираната съдебна практика).
- 74 Следователно изборът на Комисията да приложи метода за предварителен анализ на рентабилността, така както е определен в точка 228, от второ до четвърто изречение от известието от 2016 г., по принцип я е задължавал да спази посочените там условия. В точка 228, от второ до четвърто изречение от известието от 2016 г. Комисията е очертала границите на правото си на преценка по следния начин:
- „Комисията счита, че критерият за [оператора в условията на пазарна икономика] може да бъде удовлетворен за публично финансиране на отворена инфраструктура, която не е запазена за конкретен(ни) ползвател(и), когато нейните ползватели постепенно допринасят от ех ante гледна точка за рентабилността на проекта/оператора. Такъв е случаят, когато операторът на инфраструктурата сключва търговски споразумения с отделни ползватели, което позволява да бъдат покрити всички разходи, произтичащи от тези споразумения, включително разумен марж на печалба въз основа на стабилни средносрочни перспективи. Този анализ трябва вземе предвид всички допълнителни приходи и очаквани допълнителни разходи, поети от оператора във връзка с дейностите на конкретен ползвател“.
- 75 От това следва, че съгласно точка 228, второ изречение от известието от 2016 г., за да се определи дали операторът на обществена инфраструктура, която не е запазена, предоставя същата на разположение на предприятия при пазарни условия, трябва да се провери дали „ползвателите“ на въпросната инфраструктура допринасят за рентабилността ѝ „постепенно“, според текстовете на същото известие на някои езици (вж. в това отношение текстовете на френски или датски), или пък „инкрементално“, според текстовете на други езици (вж. в това отношение текстовете на английски, немски, испански или румънски). Ето защо следва да се приеме, че методът за предварителен анализ на рентабилността изисква да се определят инкременталните (или допълнителни) разходи и инкременталните

(или допълнителни) приходи, т.е. пряко свързаните с използването на инфраструктурата от допълнителен ползвател разходи и приходи, за да се прецени дали присъствието на същия допринася за рентабилността. Следователно въпреки употребата на думата „ползватели“ в множествено число посоченият метод по принцип предполага възможност да се определят разходите и приходите, дължащи се на присъствието на всеки отделен ползвател на инфраструктура.

- 76 Това тълкуване се потвърждава, първо, от точка 228, трето изречение от известието от 2016 г., от която следва, че ползвателите допринасят постепенно за рентабилността на дадена инфраструктура, когато нейният оператор сключва „с отделни ползватели“ споразумения, позволяващи му да покрие всички произтичащи разходи и да си запази разумен марж на печалба въз основа на стабилни средносрочни перспективи.
- 77 Второ, видно от четвъртото изречение на точка 228 от известието от 2016 г., методът за предварителен анализ на рентабилността предполага да се вземат предвид всички допълнителни приходи и очаквани допълнителни разходи, поети от оператора на инфраструктура във връзка с дейностите на „ползвател[я]“, посочен в единствено число, като текстовете на известието от 2016 г. на някои езици съдържат и понятието „конкретен ползвател“ (вж. в това отношение текстовете на английски, италиански, испански или румънски език) или „съответен ползвател“ (вж. в това отношение текста на немски език).
- 78 Трето, в бележка под линия 330 в края на точка 228 от известието от 2016 г. Комисията се позовава, от една страна, на свое Решение (ЕС) 2015/508 от 1 октомври 2014 година относно предполагаема инфраструктурна помощ от Германия в полза на Prorapier PM2 GmbH — Държавна помощ SA.36147 (С 30/10) (ex NN 45/10; ex CP 327/08) (ОВ L 89, 2015 г., стр. 72), което се отнася до разследване във връзка с намалена такса, осигуряваща евентуално предимство на определен ползвател на инфраструктура, и в което е приложила метода за предварителен анализ на рентабилността. От друга страна, в същата бележка под линия Комисията препраща към точки 61—64 от Насоките относно държавните помощи за летища и авиокомпани (ОВ С 99, 2014 г., стр. 3, наричани по-нататък „насоките от 2014 г.“), които се отнасят до оценката на споразуменията, сключени от летищата с отделни авиокомпани (вж. точка 61 от насоките от 2014 г.), за която оценка по начин, подобен на този в точка 228 от известието от 2016 г., е установен метод за предварителен анализ на рентабилността.
- 79 При това положение, както правилно подчертава жалбоподателят, Комисията, за да приложи към стъпаловидния модел метода за предварителен анализ на рентабилността, така както е предвиден в точка 228 от известието от 2016 г., е била длъжна да провери за всяко предприятие, свързано към съоръжение за пречистване на отпадъчни води, дали таксата за пречистване на отпадъчните води, плащана съобразно стъпаловидния модел, може да покрие разходите, възникнали в резултат на използването от това предприятие на съответната инфраструктура.
- 80 Между страните обаче е безспорно, че Комисията не е била в състояние да провери разходите и приходите на всяко предприятие — ползвател на съоръженията за пречистване на отпадъчни води в Дания, след като се е основала единствено на средните данни за общите разходи и за общите приходи на шест от деветдесет и осемте общини в тази страна.

- 81 Следователно е основателно твърдението на жалбоподателя, че като се е основала единствено на такива данни, Комисията не е спазила границите, които в точка 228 от известието от 2016 г. е наложила на правото си на преценка.
- 82 Във всеки случай, дори да се приеме, че Комисията е можела да приложи метода за предварителен анализ на рентабилността, без да провери всеки ползвател, подобен метод предполага най-малкото тя да е в състояние да провери, че стъпаловидният модел се основава на подход, при който е възможно с достатъчна вероятност да се изчислят допълнителните разходи, свързани с ползвателите, тоест разходите, пряко възникнали в резултат на използването от последните на дадено съоръжение за пречистване на отпадъчни води.
- 83 В това отношение, на първо място, в точка 39 от обжалваното решение Комисията е констатирала, че стъпаловидният модел се основава на разпределение на общите разходи на операторите на съоръжения за пречистване на отпадъчни води между, от една страна, постоянните разходи, разделени поравно между всички ползватели, и от друга страна, променливите разходи, начислявани на отделните ползватели в зависимост от тяхното потребление. На второ място, в точки 40 и 41 от същото решение Комисията е преценила, че приходите от таксата за пречистване на отпадъчните води след прилагане на тарифите за класове 2 и 3 позволяват да се покрият всички разходи на операторите на съоръжения за пречистване на отпадъчни води, като се е основала на оценката на датските органи, че 20 и дори 30 % от тези разходи са променливи, а 70 % или 80 % от тях — постоянни (вж. т. 11 по-горе).
- 84 От тези съображения действително е видно, че датските органи са следвали подход, при който променливата част на таксата за пречистване на отпадъчните води зависи от променливите разходи, понасяни от оператора на съоръжение за пречистване на отпадъчни води във връзка с всеки ползвател.
- 85 В отговора си от 18 май 2017 г. на искане на Комисията за информация датските органи обаче обясняват, че при подхода, послужил като основа за разработването на стъпаловидния модел, променливите разходи включват само оперативни разходи („ОРЕХ“), свързани с количеството изразходвана от ползвателя вода.
- 86 От това следва, както по същество поддържа жалбоподателят, че всички разходи, които не са свързани с количеството изразходвана вода, са счестени за постоянни разходи и съответно разпределени между отделните ползватели, макар единствената причина за съществуването им да е присъствието на конкретен ползвател в мрежата. Такъв в частност е случаят с капиталовите разходи („САРЕХ“) — например разходите за изграждането и разширяването на канализационната мрежа — които се считат за постоянни разходи дори когато единствената им цел е свързването на определен ползвател към мрежата. В това отношение в отговор на поставен от Общия съд въпрос Кралство Дания признава, че тези разходи варират в зависимост от разстоянието между съоръжението и ползвателя, но същевременно посочва, че те са разпределяни поравно между всички ползватели съгласно принципа на географската солидарност.
- 87 Следователно в точка 38 от обжалваното решение Комисията неправилно твърди, че е проверила дали таксата за пречистване на отпадъчните води, определена в съответствие със стъпаловидния модел, позволява да се покрият средносрочните инкрементални

- разходи, което според нея включва „всички категории разходи или инвестиции, като например дължащите се на присъствието на ползвателя разходи за персонал, оборудване и инвестиции“.
- 88 Следователно е очевидно, че подходът, на който се основава стъпаловидният модел, не позволява адекватно определяне на допълнителните разходи на операторите на съоръжения за пречистване на отпадъчни води.
- 89 Освен това доводът на Кралство Дания, че има отделна такса за свързването на ползвателите към мрежата за пречистване на отпадъчни води, е неотносим (вж. т. 65 по-горе), тъй като Комисията не е взела предвид тази такса при преценката си в обжалваното решение, въз основа на която е стигнала до извода, че таксата за пречистване на отпадъчните води, определена в съответствие със стъпаловидния модел, не създава предимство. Следователно вземането предвид на такъв довод би довело до изменение от Общия съд на мотивите на обжалваното решение в противоречие с постоянната съдебна практика, съгласно която в производство по жалба за отмяна съдът на Съюза не може да заменя мотивите на издателя на обжалвания акт със свои собствени мотиви (вж. решение от 5 май 2021 г., ITD и Danske Fragtmand/Комисия, T-561/18, EU:C:2021:240, т. 249 и цитираната съдебна практика).
- 90 При всички положения, след като по силата на принципа на географската солидарност е еднаква за всички ползватели, независимо от тяхното разстояние от съоръжението за пречистване на отпадъчни води, такава отделна такса също не позволява на конкретния потребител да се начислят конкретните разходи, направени за свързването му към мрежата.
- 91 От гореизложеното следва, че в нарушение на границите, които в точка 228 от известието от 2016 г. е наложила на правото си на преценка, Комисията е приела въз основа на метода за предварителен анализ на рентабилността, че таксата за пречистване на отпадъчните води е в съответствие с принципа на частния оператор.
- 92 На второ място, както бе припомнено в точка 67 по-горе, в действията си частният оператор по принцип се ръководи от перспективи за рентабилност. В този смисъл, когато не е съобразена с никаква, дори в дългосрочен план, перспектива за рентабилност, намесата на обществен оператор в полза на дадено предприятие не може да се счита за съответстваща на принципа на частния оператор (вж. в този смисъл решение от 10 декември 2020 г., Comune di Milano/Комисия, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 114 и цитираната съдебна практика).
- 93 Впрочем както в точка 228 от известието от 2016 г., така и в точка 63 от насоките от 2014 г. Комисията изрично обвързва изпълнението на принципа на частния оператор с изискването за „разумен марж на печалбата“ за оператора на инфраструктурата, когато последният предоставя предимство на ползвателите ѝ.
- 94 В случая обаче, както е видно по-специално от точки 37 и 38 от обжалваното решение и както Комисията посочва в отговор на въпрос, поставен от Общия съд в рамките на процесуално-организационните действия, тя е преценила, че въведените с новия стъпаловиден модел отстъпки могат да са в съответствие с принципа на частния оператор при единственото условие таксата за пречистване на отпадъчните води да покрива разходите, направени от операторите на съоръжения за пречистване на отпадъчни води.

- 95 Както по същество поддържа жалбоподателят, с тази преценка, при която не се отчита никаква, дори в дългосрочен план, перспектива за рентабилност, Комисията, в чиято тежест е да докаже изпълнението на условията за прилагане на принципа на частния оператор (вж. т. 69 по-горе), няма как да констатира, че процесната такса е в съответствие с този принцип.
- 96 Впрочем в отговор на поставен от Общия съд въпрос Кралство Дания посочва, че правилата относно определянето на таксата за пречистване на отпадъчните води се ръководят от принципа на „самофинансиране“, който, от една страна, изисква размерът на тази такса да е достатъчен за покриване на разходите на оператора на съоръжение за пречистване на отпадъчни води, и от друга страна, изключва възможността за такъв оператор да си запази марж на печалба, тъй като излишъкът спрямо разходите трябва да бъде реинвестиран и на акционерите не могат да бъдат разпределени никакви дивиденди.
- 97 Освен това, както е безспорно между страните, прилагането на стъпаловидния модел като цяло води до намаляване на размера на таксата за пречистване на отпадъчните води в сравнение със схемата на единната такса, която този модел замества. В това отношение, както Комисията признава в съдебното заседание, тя е преценила съответствието на стъпаловидния модел с принципа на частния оператор, без същевременно да е разгледала въпроса дали такъв оператор би изоставил схемата на единната такса в полза на стъпаловидния модел, въпреки че той, изглежда, не толкова рентабилен. Предварителният анализ на рентабилността, определен в точка 228 от известието от 2016 г., възпроизведена в точка 74 по-горе, предполага обаче разглежданата от Комисията национална мярка „постепенно“ да допринася за рентабилността на оператора на инфраструктурата, така че, за да е съобразена с принципа на частния оператор, въпросната мярка трябва да увеличава тази рентабилност, макар и в дългосрочен план, а не да я намалява.
- 98 Ето защо следва да се заключи, че Комисията е нарушила принципа на частния оператор и съответно член 107, параграф 1 ДФЕС, като не е проверила дали таксата за пречистване на отпадъчните води позволява на операторите на съоръжения за пречистване на отпадъчни води да си запазят марж на печалба.
- 99 На трето място, жалбоподателят оспорва преценката на Комисията, съдържаща се в точки 43—45 от обжалваното решение, че по същество поддържането на високи тарифи за пречистването на водата крие риск големите предприятия, които спадат към клас 3, да решат да се отделят от централизираната мрежа за пречистване на отпадъчни води и да изградят собствени съоръжения, тоест вече да не дължат таксата за пречистване на отпадъчните води.
- 100 В това отношение следва веднага да се отбележи, че противно на поддържаното от Комисията, подобен довод не е безпредметен. Всъщност с този довод жалбоподателят оспорва обстоятелство, което Комисията е взела предвид в обжалваното решение, за да подкрепи извода си, че таксата за пречистване на отпадъчните води е в съответствие с принципа на частния оператор, поради което не създава предимство и не представлява държавна помощ (вж. т. 12 по-горе).
- 101 Що се отнася до това дали е правилна преценката на Комисията относно възможността за отделяне от централизираната мрежа за пречистване на отпадъчни води, следва да се отбележи, първо, че подобна възможност зависи от наличието на няколко кумулативни материалноправни предпоставки, посочени в член 16, параграфи 1 и 2 от Bekendtgørelse

nr. 1469 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens Kapitel 3 og 4 (Наредба № 1469 за разрешителните за пречистване на отпадъчни води, издавани по реда на глави 3 и 4 от Закона за опазване на околната среда) от 12 декември 2017 г. По-специално, тези разпоредби предвиждат, че такова отделяне се разрешава само ако, от една страна, общото финансиране на оператора на съоръжението за пречистване на отпадъчни води не е съществено намалено, а от друга страна, посоченото съоръжение може да продължи да функционира правилно от техническа гледна точка. Съответно, както основателно изтъква жалбоподателят, е малко вероятно тези предпоставки да бъдат изпълнени от ползвателите от клас 3, които са най-големите и чието отделяне следователно може най-много да засегне нормалното от техническа и финансова гледна точка функциониране на съответното съоръжение за пречистване на отпадъчни води.

- 102 Второ, дори когато посочените в предходната точка предпоставки са изпълнени, възможността за отделяне от централизираната мрежа за пречистване на отпадъчните води не представлява придобито право, а изисква разрешение от общинските органи, които разполагат с широка свобода на преценка в това отношение, както Кралство Дания уточнява в съдебното заседание.
- 103 Трето, в отговор на въпрос, поставен от Общия съд в рамките на процесуално-организационните действия, Комисията и Кралство Дания заявяват, че към момента на приемането на обжалваното решение не са били запознати с конкретни примери за предприятия, които са се отделили напълно от централизираната мрежа за пречистване на отпадъчните води, към която са били свързани, и са изградили собствено съоръжение.
- 104 От това следва, че рискът ползвателите от клас 3 да се отделят от централизираната мрежа за пречистване на отпадъчните води, който Комисията е взела предвид в точки 43—45 от обжалваното решение, е хипотетичен и неподкрепен с достатъчно доказателства. Следователно, приемайки, че частен оператор би взел предвид този риск, за да определи размера на таксата за пречистване на отпадъчните води, Комисията не е доказала фактите, които са в нейна тежест да докаже в съответствие с припомнената в точка 69 по-горе съдебна практика.
- 105 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС и точка 228 от известието от 2016 г., като е приела, че таксата за пречистване на отпадъчните води не създава предимство, доколкото би била въведена от частен оператор. Следователно третото основание е налице.
- 106 Предвид всичко изложено по-горе следва да се приеме, че второто основание, а по съображения за изчерпателност и третото основание са налице, и съответно да се отмени обжалваното решение, без да е необходимо да се разглеждат останалите посочени от жалбоподателя основания.

По съдебните разноски

- 107 Съгласно член 219 от Процедурния правилник на Общия съд в съдебните актове, които постановява след отмяна и връщане на делото за ново разглеждане, Общият съд се произнася по съдебните разноски по образуваните пред него производства, от една страна, и по производството по обжалване пред Съда, от друга страна.

- 108 С решението по подадената до него жалба Съдът отменя определението на Общия съд и не се произнася по съдебните разноски. Затова с настоящото решение Общият съд трябва да се произнесе, от една страна, по всички съдебни разноски, свързани с образуваните пред него производства, а именно производствата по дела T-486/18 и T-486/18 RENV, и от друга страна, по съдебните разноски, свързани с производството по обжалване пред Съда, а именно производството по дело C-99/21 P.
- 109 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 110 Тъй като Комисията е загубилата страна както в производството по обжалване пред Съда, така и в настоящото производство за ново разглеждане, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски по настоящото дело и по дела T-486/18 и C-99/21 P, в съответствие с исканията на жалбоподателя.
- 111 Освен това на основание член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Кралство Дания следва да понесе направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение C(2018) 2259 final на Комисията от 19 април 2018 година относно държавна помощ SA.37433 (2017/FC) — Дания.**
- 2) **Осъжда Европейската комисия да понесе своите и на Danske Slagtermestre съдебни разноски, направени в производствата пред Общия съд и пред Съда.**
- 3) **Кралство Дания понася направените от него съдебни разноски.**

Spielmann

Gâlea

Tóth

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 10 април 2024 година.

Подписи